

Hodnocení diplomové práce

Jméno studenta:	Adam Štencel
Název práce:	Baruch Spinoza, Sam Harris a koncept svobodné vůle
Druh práce:	bakalářská diplomová práce
Hodnotil:	Mgr. Filip Tvrdý, Ph.D.
Druh hodnocení:	posudek vedoucího práce
Datum:	9. června 2020

Stupeň hodnocení:	A 1 výborně	B 1- výborně mínus	C 2 velmi dobře	D 2- velmi dobře mínus	E 3 dobře	F 4 nevyhověl
	☐	☐	☒	☐	☐	☐

Dílčí hodnocení:

	Stupnice						
Hodnocení (+)	A	B	C	D	E	F	Hodnocení (-)
Probíhaly konzultace *	☒	☐	☐	☐	☐	☐	Neprobíhaly konzultace
Znalost literatury k tématu	☐	☐	☒	☐	☐	☐	Neznalost literatury k tématu
Kriticky hodnotí zdroje	☐	☐	☐	☒	☐	☐	Nehodnotí použité zdroje
Dobrá struktura textu	☐	☒	☐	☐	☐	☐	Nevyhovující struktura textu
Argumentuje logicky správně	☐	☒	☐	☐	☐	☐	Neargumentuje logicky správně
Ucelený úvod a závěr	☐	☐	☒	☐	☐	☐	Nedostatečný úvod a závěr
Správný vědecký aparát	☐	☒	☐	☐	☐	☐	Nesprávný vědecký aparát
Kvalitní jazykové podání	☐	☐	☒	☐	☐	☐	Nekvalitní jazykové podání

* Vyplňuje jen vedoucí práce.

Kontrola plagiátorství:

Vedoucí práce zkontroloval text v systému theses.cz a práce není plagiát.

Slovní hodnocení:

Autor si vybral neotřelé téma, protože dílu Sama Harrise není v českém filozofickém prostředí věnována takřka žádná pozornost. (Čestnou výjimku tvoří recenze Tomáše Marvana na Harrisovu knihu *The Moral Landscape*, která vyšla roku 2011 v *Teorii vědy*.) Srovnání Harrise se Spinozou je přitom dosti zásadní, málokdo v dějinách filozofie má totiž k americkému mysliteli tak blízko. Kolega Štencel se mnou pravidelně konzultoval a v mnoha ohledech svou práci upravil v souladu s mými připomínkami, v některých případech docela zásadně. Oceňuji proto postupné zdokonalování úrovně jeho akademického psaní, které jsem měl možnost zaznamenat, i když některým nedostatkům se mu nepodařilo vyvarovat.

Text má dobrou strukturu: úvod, kapitola o Spinozovi, kapitola o Harrisovi, srovnání a závěr. Naneštěstí jsou některé pasáže repetitivní: oddíly 2 a 3 jsou zakončeny dílčími shrnutími, na konci práce je ale ještě jedno závěrečné meta-shrnutí, a to navíc dost přesně kopíruje obsah úvodu. Autor mohl být také poněkud odvážnější v kritickém hodnocení zmiňovaných textů. Bez toho se totiž jedná o popisný referát bez většího autorského přínosu. Kapitola 1.1 je historickým přehledem diskusí o svobodné vůli, ale je takřka celá založena na jednom encyklopedickém heslu ze *SEP* a vůbec nepracuje s primární literaturou (ani tou naprosto základní – Platón, Aristotelés, Augustin, Akvinský apod.). Za nadbytečné také považuji životopisné medailonky autorů (s. 8 a 15), které v takto krátké práci odvádějí pozornost od tématu. Ještě markantnější je to u vcelku detailního popisu Harrisových názorů na náboženství (s. 16-17), které nemají mnoho společného se svobodnou vůlí jako hlavním tématem práce.

Místy čtenář narazí na části, které jsou stylistiky neobratné (např. „historický pohled k přístupům“, s. 3; „pokud výše zmínění filozofové mají pravdu... [o]pak je ale pravdou“, s. 24). Naopak autora chválím, že se mu podařilo psát bez závažnějších gramatických chyb – všiml jsem si jen občasných nedostatků v interpunkci (např. chybějící čárka před „a tak“, s. 1). Vědecký aparát je vytvořen pečlivě. Za nedostatek považuji, že některé odkazy na literaturu jsou příliš obecné. Někdy z nich není patrné, na jaké konkrétní pasáže se autor odvolává, zvláště když se jedná o monografie (např. Fischer 2007, Hemelík 1996, Hemelík 2006, Israel 2001, Kane 2011, Röd 2001).

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm C, velmi dobře.